

mer mig, at den ærede Ordfører i sin Tæver for at finde Mangler i det af Regjeringen foreslaaede er gaaet noget forvidt. — Smidlertid skal jeg slutte med det, hvormed jeg begyndte, nemlig, at al videre Tale om disse 2 Millioner jo i Grunden er øresløss, naar det ærede Flertal anser det for at være rigtigt og saa at gjøre disse af det som nyttige og nødvendige tidligere erkjendte Foranstaltningers Gjennemførelse til Støttestruer for sine Bestræbelser for at angribe Magtstillingen. Jeg udtrykker mig saa blidt som muligt om de Bestræbelser, der gjøre sig gjældende. — Et af de Forlangender, som ikke kunne staa i noget Forhold til de tidligere foreliggende samlede Forsvarslove, er Forlangendet om en Bevilling til Anskaffelse af et nyt Skib til Hans Majestet Kongens Brug. Der kunde ikke være nogen Tvivl om, hvad Betydningen var af den Motivering, der af Udvalget er givet i Betænkningen af dets Forslag om at afflaa dette Forlangende, men enhver Tvivl derom blev hævet ved den ærede Ordførers Udtalelse. Jeg tror, det havde været heldigere, om Afvisningen, der jo dog vel maatte betragtes som tilstrækkelig sikret, kun var bleven begrundet ved de Ord, der staa i Betænkningen, isædet for at blive yderligere belyst ved den ærede Ordførers Udtalelser; men det er jo Noget, som maa være den ærede Ordførers Sag. Jeg kan i ethvert Tilfælde ikke beklage mig over, at den ærede Ordfører har anset det for at være nødvendigt tydeligere at udtrykke den Tanke, som jeg for mit Vedkommende ikke har tvivlet om laa bagved Udtalelsen i Betænkningen.

Ordføreren (Berg): Jeg skal ikke opholde mig videre ved, hvad det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valdkreds (Scavenius) udtalte. Hans politiske Stilling er en ganske særegen, og da han er en saa konsekvent Mand, er det derfor ogsaa naturligt, at hans politiske Betragtning bliver i Overensstemmelse med hans særlige Udgangspunkt. — Til den meget ærede Krigsminister skal jeg bemærke med Hensyn til et enkelt Punkt, Endringsforslaget under Nr. 147, at det ikke kan siges, at dette Forslag staa saaledes i Forbindelse med tidligere Bevillinger, at det er en Fortsættelse deraf. Man bevilgede — og det er ligeledes Tilfældet i Mar — paa det ordinære Budget, under § 22, Midler til Forsædigheden af omtrent 1,000 Bagladerisler i Forbindelse med Reparationer af de brugte, og man har af og til, men ingenlunde som Regel, bevilget 1,000 paa § 26. Man finder, at vi nu ere naaede saa nær til det Maal, hvorved man mener foreløbig at burde blive staaende, at der ikke er fornøden Anledning til at give denne Bevilling for det næste Finantsaar. — Ministeren mente, at man vilde oparbejde, hvad man tidligere havde faaet bevilget, uagtet Udskilligt er forlangt paa Tillægsbevillingsloven; men jeg skal

ikke her komme ind paa at analysere Tillægsbevillingslovens enkelte Poster. Jeg indrømmer, at Udskilligt er en Oparbejdelse. Men jeg skal minde om, at den Gjenbevilling, der forlanges fra Krigsministerens Side i Mar, udgjør mellem 5 og 600,000 Kr. — Jeg tør ikke følge den meget ærede Krigsminister paa hans Vandring gennem de enkelte Forslag, uagtet han, — det indrømmer jeg — gjorde det saa kort som muligt, naar der skal gaas den Ve. Jeg skal kun sige, at det forekommer mig, at den ærede Minister i sin Udtalelse om Betydningen af at forstærke de nuværende Søfter noget fattede Nødvendigheden af det faste Fort paa Middegrundene i Sjøgge. Den Betragtning, som for nogle Aar siden blev fremsat om Betydningen af dette Fort, er nu skudt tilside. Spørgt skal jeg ikke komme nærmere ind paa den ærede Ministers Forslag. Jeg kan meget vel forstaa, at den ærede Minister fra sit Standpunkt forklarer os de enkelte Forslag, at han betoner afskillige af dem stærkere end andre og deslige. Jeg har Intet imod, om det delvis vinder Anklang hos en Del af Thingets Medlemmer, men jeg tror ikke, at det kan svække den almindelige Betragtning overfor disse Spørgsmaal, som jeg gjør gjældende. — Jeg vil derefter henvende et Par Ord til den ærede Conseilspræsident. I Almindelighed udtaler den høitærede Conseilspræsident sig, efter min Opfattelse, meget klart og forstaaeligt; men der var i Aften et enkelt Uffnit af hans Tale, som jeg i al Fald ikke fik nogen Rede paa, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det gif ærede Medlemmer ligesaa. Den ærede Minister mente, at Flertallet ikke skulde have gjort sig den Uleilighed at skrive den paaapegede lange Del af Betænkningen. Jeg kan særdeles godt forstaa, at den ærede Minister ikke synes om Flertallets Betænkning, hvorimod han var meget vel tilfreds med Mindretallets; han fandt ikke, at den var for lang, fordi den falder saa nøje sammen med Ministeriets Mening. Det er et ganske interessant Scerbyn, vi have under denne Behandling af Finantsloven, idet vi høre, hvorledes den høitærede Minister med en saadan Varme kan slutte sig til Mindretallet. Smidlertid vil den ærede Minister indrømme, at det beror paa Flertallet selv, hvor lang eller hvor kort det vil gjøre sin Udvikling af Sagen, og selv om man kommer til at sige en Minister Udskilligt, eller for Publikum at aabenbare Udskilligt, som ikke er Ministeren behageligt, er det selv om man nødigt vil gjøre det, Ens Pligt. — Naar den ærede Minister bebrejdede Flertallet, at det ikke undersøger hver enkelt Sag for sig, har Ministeren ikke nogen Ret til at gjøre denne Bebrejdelse, thi hvorledes Flertallet vil undersøge Sagen, derfor staa det ikke Ministeren til Ansvar, men Thinget, som har valgt det. For Resten ved Ministeren aldeles ikke, hvilke Undersøgelser i det Enkelte og om de enkelte Sager det er gaaet forud for